

ΑΡΧΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ
ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ

Αθήνα, 04-11-2013

Αριθ. Πρωτ.: Γ/ΕΞ/4026-1/04-11-2013

Α Π Ο Φ Α Σ Η 135/2013

(Τμήμα)

Η Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα συνεδρίασε σε σύνθεση Τμήματος στην έδρα της την 29.10.2013 και ώρα 10:00 μετά από πρόσκληση του Προέδρου της, προκειμένου να εξετάσει την υπόθεση που αναφέρεται στο ιστορικό της παρούσας. Παρέστησαν οι Πέτρος Χριστόφορος, Πρόεδρος της Αρχής και τα αναπληρωματικά μέλη Σπυρίδων Βλαχόπουλος, ως εισηγητής, Γρηγόριος Λαζαράκος και Χαράλαμπος Ανθόπουλος, σε αντικατάσταση των τακτικών μελών Λεωνίδα Κοτσαλή, Αναστάσιου – Ιωάννη Μεταξά και Δημητρίου Μπριόλα, αντίστοιχα, οι οποίοι, αν και εκλήθησαν νομίμως εγγράφως δεν παρέστησαν λόγω κωλύματος. Παρούσες χωρίς δικαίωμα ψήφου ήταν η Κ. Καρβέλη, Ε.Ε.Π - δικηγόρος, ως βοηθός εισηγήτρια και η Ειρήνη Παπαγεωργοπούλου, υπάλληλος του τμήματος διοικητικών και οικονομικών υποθέσεων, ως γραμματέας.

Η Αρχή έλαβε υπόψη της τα παρακάτω:

Με την υπ' αρ. πρωτ. Γ/ΕΙΣ/4026/12.6.2013 αίτησή της προς την Αρχή, η Δ/ση Προσωπικού & Διοικητικής Οργάνωσης του Υπουργείου Εξωτερικών, ζητά τη γνώμη της σχετικά με το εάν η δημοσιοποίηση της αμετάκλητης αθωωτικής πειθαρχικής απόφασεως διωκόμενου υπαλλήλου στο διαδίκτυο ή με κάθε άλλο πρόσφορο τρόπο αντίκειται ή όχι στις διατάξεις του Ν. 2472/1997.

Η Αρχή, μετά από εξέταση των στοιχείων του φακέλου, αφού άκουσε τον εισηγητή και τη βοηθό εισηγήτρια, η οποία στη συνέχεια αποχώρησε και κατόπιν διεξοδικής συζήτησης

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4 παρ. 1 του Ν. 2472/1997, «τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα για να τύχουν νόμιμης επεξεργασίας πρέπει: α) να συλλέγονται κατά τρόπο θεμιτό και νόμιμο για καθορισμένους, σαφείς και νόμιμους σκοπούς και να υφίστανται θεμιτή και νόμιμη επεξεργασία ενόψει των σκοπών αυτών, β) να είναι συναφή, πρόσφορα, και όχι περισσότερα από όσα κάθε φορά απαιτείται ενόψει των σκοπών της επεξεργασίας».

Επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 5 παρ. 1 του ίδιου νόμου για να είναι νόμιμη η επεξεργασία προσωπικών δεδομένων θα πρέπει να έχει προηγηθεί η συγκατάθεση του υποκειμένου των δεδομένων, κατά τη διάταξη δε της παραγ. 2 εδαφ. β' του ίδιου άρθρου, κατ' εξαίρεση η επεξεργασία επιτρέπεται και χωρίς τη συγκατάθεση, όταν είναι αναγκαία για την εκπλήρωση υποχρέωσης του υπεύθυνου επεξεργασίας, η οποία επιβάλλεται από τον νόμο.

Ακόμη, όπως προβλέπεται στο άρθρο 13 του Ν. 2472/1997, το υποκείμενο των δεδομένων έχει δικαίωμα να προβάλλει οποτεδήποτε αντιρρήσεις για την επεξεργασία των δεδομένων που το αφορούν. Οι αντιρρήσεις υποβάλλονται στον υπεύθυνο επεξεργασίας και περιλαμβάνουν αίτημα για συγκεκριμένη ενέργεια, όπως διόρθωση, προσωρινή μη χρησιμοποίηση, μη διαβίβαση ή διαγραφή των δεδομένων του υποκειμένου.

Τέλος, με το δεύτερο άρθρο του Ν. 4057/2012 «Πειθαρχικό Δίκαιο Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου», προστέθηκε στο άρθρο 144 (Εκτέλεση απόφασης) του Υπαλληλικού Κώδικα (Ν. 3528/2007) η παράγραφος 6 σύμφωνα με την οποία «Σε περίπτωση που ο διωκόμενος υπάλληλος αθωωθεί αμετάκλητα, περίληψη της απόφασης αναρτάται στο διαδίκτυο ή δημοσιοποιείται με κάθε πρόσφορο τρόπο».

Συνεπώς, μετά τον Ν. 4057/2012, η δημοσιοποίηση στο διαδίκτυο ή με κάθε πρόσφορο τρόπο περίληψης της αμετάκλητης αθωωτικής απόφασης του διωκόμενου υπαλλήλου, είναι θεμιτή και επιβαλλόμενη από το νόμο, κατά την παρατεθείσα αμέσως ανωτέρω διάταξη και περαιτέρω καταρχήν σύμφωνη με την προβλεπόμενη στις διατάξεις του άρθρου 4 παρ.1 στοιχ. α' του Ν. 2472/1997 αρχή της αναλογικότητας, εφόσον, καταρχήν συνεπάγεται ευνοϊκές για τον αθωωθέντα υπάλληλο συνέπειες.

Όμως σύμφωνα με το άρθρο 4 παρ. 1 στοιχ. β' του Ν. 2472/1997, τα μέτρα

δημοσιοποίησης πρέπει να είναι συναφή, πρόσφορα και αναγκαία για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού.

Ειδικότερα, όσον αφορά τη συγκεκριμένη επεξεργασία αυτή τυγχάνει θεμιτή ως προβλεπόμενη ρητώς από την προαναφερθείσα διάταξη, επιπροσθέτως δε με αυτή σκοπείται η αποκατάσταση της τρωθείσας υπηρεσιακής υπόστασης και της τιμής και υπολήψεώς του σε προσωπικό, οικογενειακό και κοινωνικό επίπεδο του απαλλαγέντος υπαλλήλου, οπότε θεμιτός τυγχάνει και ο σκοπός αυτής. Πλην όμως, σε ορισμένες περιπτώσεις, η δημοσιοποίηση ακόμα και της αθωωτικής απόφασης ιδιαίτερος δε με την ανάρτησή της στο διαδίκτυο μπορεί να προκαλέσει μεγαλύτερη βλάβη στο υποκείμενο των δεδομένων από τη μη δημοσιοποίηση της, δεδομένου ότι είναι δυνατόν η πειθαρχική διαδικασία να μην είχε γίνει γνωστή ενόψει και της μυστικότητας της πειθαρχικής ανάκρισης (Υ.Κ. 127), και έτσι η όλη υπόθεση και τα πραγματικά περιστατικά που θα συγκροτούσαν το πειθαρχικό αδίκημα, για το οποίο εχώρησε απαλλαγή του διωχθέντος υπαλλήλου, να ανακυκλωθούν και να καταστούν γνωστά σε απροσδιόριστο κύκλο προσώπων που τα αγνοούσαν, όπως και την όλη υπόθεση, πράγμα το οποίο πιθανόν δεν επιθυμεί ο απαλλαγείς υπάλληλος. Συνεπώς ανακύπτει θέμα εφαρμογής της βασικής αρχής του πληροφοριακού αυτοκαθορισμού σύμφωνα με την οποία το ίδιο το υποκείμενο των δεδομένων θα αποφασίσει ποιες πληροφορίες που το αφορούν θα δημοσιοποιηθούν, και κατά τη σύμφωνη με το άρθρο 9^Α του Συντάγματος και του κοινοτικού δικαίου (Οδηγία 95/46 ΕΚ) ερμηνεία των σχετικών ως άνω διατάξεων, η επικείμενη δημοσιοποίηση να γνωστοποιείται στο υποκείμενο των δεδομένων και να του τάσσεται εύλογη προθεσμία, προκειμένου, εφόσον το επιθυμεί, να αντιταχθεί στη γνωστοποίηση με τον τρόπο αυτό της απόφασης.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Η Αρχή κρίνει ότι: α) η δημοσιοποίηση της αμετάκλητης για το πειθαρχικό αδίκημα αθωωτικής απόφασης είναι νόμιμη, β) θα πρέπει η επικείμενη δημοσιοποίησή της να γνωστοποιείται από τον υπεύθυνο επεξεργασίας στον απαλλαγέντα υπάλληλο και να παρέχεται σ' αυτόν εύλογη προθεσμία, ώστε, αν το επιθυμεί, να δυνηθεί να αντιταχθεί σ' αυτήν .

Ο Πρόεδρος

Πέτρος Χριστόφορος

Η Γραμματέας

Ειρήνη Παπαγεωργοπούλου